

தற்கொலைக்காரிகள் ஒழுக்க ரீதியாக பொறுப்பானவர்களா?

ARE SUICIDES MORALLY RESPONSIBLE?

கேள்வி: தற்கொலை செய்துகொள்கிறவர்களின் முடிவைப்பற்றி சரியான கருத்தை தயவு செய்து கொடுங்கள். அதற்காக அவன் தண்டிக்கப்படுவானா? அல்லது மரணமே அவனது தண்டனையா?

பதில்: தற்கொலைகள் நம்பிக்கையற்ற இழப்பு என்ற கொள்கை இருண்ட யுகங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. தற்கொலை கடைசி செயலாக செய்யப்பட்ட ஒரு பாவம் என்ற கருத்து, மனமும் இருதயமும் வாழ்க்கையின் கடைசி கணத்தில் தேவனுடைய ஏற்பாடுகளுக்கு இசையாயில்லை என்பதை குறிக்கிறது. மரணம் எல்லா நம்பிக்கைகளையும் முடிவுக்கு கொண்டு வருகிறது என்ற கொள்கை, தற்கொலையின் சம்பளம் நித்திய ஆக்கினை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இது எவ்விதத்திலும் முற்றிலுமாக தவறு என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். வேதாகமத்தின்படி சரியான கருத்து கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) ஆதாம் கீழ்ப்படியாதிருந்து, மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. இப்படியாக அவரது இனம் மன தளவிலும், ஒழுக்கத்திலும் சீரத்திலும் சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளில் பிறந்தார்கள். சீரழிவில் சிலர் அதிகமாகவும் சிலர் குறைவாகவும் பிறந்தார்கள். சிலர் மிகவும் மோசமான சீர நலத்திலும், சிலர் மிகவும் மோசமான ஒழுக்க நிலையிலும் சிலர் மிகவும் பலவீனமான மனபலத்திலும் பிறந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட கிரியைக்கு இந்த மூன்றுமே கோபத்தை தூண்டுகிறதாக இருக்கிறது. நிச்சயமாக அவன் மனதளவில் பலவீனமுள்ளவனாகவோ, அறிவிக்கப்படாதவனாகவோ, அறியாமையுள்ளவனாக இருந்தான். இல்லையென்றால் அவன் தனது சொந்த உயிரையே எடுத்திருக்க மாட்டான். ஆதாமின் மீறுதலினால் அவனது மனதும் தீர்மானமும் பலவீனமாக இருந்ததுதான் அவன் கஷ்டம். அவன் ஆதாமின் தண்டனையில், மரண தண்டனையில் பங்குள்ளவனாக இருந்தான்; அவன் மரித்த போது, அவன் எப்படி இறந்தான் என்பது முக்கியமல்ல, அவன் தண்டனையின் விளைவின் கீழாக முழுமையாக வந்தான், வேறொன்றுமில்லை. மரண தண்டனையில், நித்திய ஆக்கினை எந்த விதத்திலும் அறிவிக்கப்படவில்லை. “பாவம் செய்கிற ஆத்துமா சாகும்.”

(2) தேவன் ஆதாம் மேல் இரக்கங்கொண்டார். ஆனால் தெய்வீக நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ரத்து செய்து, குற்றத்தை நீக்கும் வழியில் அல்ல, ஆனால் வேறு வழியில், கிறிஸ்துவின் மரணத்தினால் மீட்கும் பொருளை கொடுத்து ஆகும். தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி இயேசுவின் மரணம் ஆதாமின் பாவத்தை மூடுகிறது; அவரது ஆதி மீறுதலையும் அதன் தண்டனைக்கு மாத்திரமல்ல, ஆனால் உலகத்தின், அவரது பிள்ளைகளின் அனைத்து மீறுதல்களுக்காகவும் ஆகும். அது அவனது மனதளவிலான, ஒழுக்க ரீதியான, சீர குறைபாடுகளை ஏற்படுத்தியது.

(3) தேவனுடைய கிருபை மனதளவிலான வியாதியை மட்டுமல்ல, ஒழுக்க ரீதியான, சீர அளவிலான வியாதியையும் உள்ளடக்குகிறது. சகல மனுக்குலமும் கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் மீட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(4) உலகத்தின் மீட்பு மரண தண்டனையிலிருந்து முடிவாக விடுவித்ததை குறிப்பிடுகிறது. சகலரையும் விடுவிப்பதற்காக தேவன் நியமித்த காலம் கிறிஸ்துவின் ஆளுகையின் ஆயிரம் வருட யுகமாகும். பிறகு சகல மனுக்குலமும் ஆதி தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள். இழந்த அனைத்தையும் திரும்பப்பெற முழு சந்தர்ப்பமும் கொடுக்கப்படுவார்கள். மனத்தளவிலும் ஒழுக்க ரீதியிலும் வியாதியுள்ளவர்களும், சரீர ரீதியிலும் தளர்வுற்ற அனைவரும் முழு மானிட, பூரணத்திற்கும் திரும்பக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை பெறுவார்கள்.

(5) ஆதாமின் ஆதி பூரணத்திற்கு திரும்ப வருகிற இந்த ஒழுங்குக்கு சவிசேஷ யுகத்தில் உலகத்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே விதி விலக்கு. இவர்கள் கிறிஸ்துவின் மரணத்திலிருந்து அவரது இரண்டாம் வருகை வரைக்கும் கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டியாக அழைக்கப்பட்டு, இயேசுவுடன் இணைந்து, தெய்வீக சபாவத்திற்கும் அவரது அதிகாரத்திற்கும் உயர்த்தப்படுத்தலில் பங்கு பெறுவார்கள். இவர்கள் கிறிஸ்துவின் மீட்பின் பலியின் விசுவாசத்தினால் நீதிமாண்களாக்கப்படுகிறார்கள் (பூரணமாக கருதப்படுகிறார்கள்). பிறகு அவர்கள் தங்களை ஜீவ பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுவார்கள். (ரோமர் 12:1)

(6) கிறிஸ்தவர்கள் இந்த சவிசேஷ யுகத்தில் தெரிந்தே பாவம் செய்து, இப்படியாக தேவனுடனான சகல உறவுகளையும் இழந்து இரண்டாம் மரணத்தில் மரிக்கிறது போல, வரக்கூடிய ஆயிரம் வருட யுகத்திலும், உலகம் பொதுவாக, சத்தியத்தைக் குறித்த சரியான அறிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு, தெரிந்தே செய்த பாவத்தினால் தேவனுடனான சகல உறவுகளையும் இழந்து இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள்.

(7) சபையின் பாவங்கள் மாத்திரமல்ல, முழு உலகத்தின் பாவங்களும் தேவனுடைய ஏற்பாட்டினால் கிறிஸ்துவின் பலியினால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிவிப்பதில், பாவிக்கள், சகல தண்டனைகளிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது, மாறாக, ஒருவர் அபூரண அறிவைப் பெற்றிருந்தாலும், ஒவ்வொருவரும் தனது செய்கைகளுக்கு பொறுப்புடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இயேசு குறிப்பிட்டது போல, ஒருவரது பொறுப்பு அவர் பெற்றிருக்கிற அறிவுக்குத் தக்கதாக இருக்கிறது.

ஒருவன் தனது எஜமானின் சித்தத்தை அறிந்து, அதன்படி செய்யாதிருந்தால் பல அடிகள் அடிக்கப்படுவான், கடுமையான தண்டனை கிடைக்கும் என்றும், ஒருவன் தனது எஜமானின் சித்தத்தை சரியாக அறியாதிருந்து அதன்படி செய்யாதிருந்தால், சில அடிகள் அடிக்கப்படுவான், இலகுவாக தண்டிக்கப்படுவான் என்றும் ஆண்டவர் அறிவித்தார். சில சமயங்களில் அந்த அடிகள் அல்லது தண்டனை தற்கால வாழ்வில் வருகிறது. சபை வகுப்பாருக்கு இது போல ஒரே மாதிரி இருக்கும். ஆனால் எல்லாரும் தண்டனையை இந்த வாழ்க்கையிலேயே பெறுவதில்லை. எனினும் அவர்கள் வரக்கூடிய வாழ்க்கையில் நீதியாக பெறுவார்கள். அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பதாவது: “சிலருடைய பாவங்கள் வெளியரங்கமாயிருந்து, நியாயந்தீர்ப்புக்கு முந்திக்கொள்ளும்; சிலருடைய பாவங்கள் அவர்களைப்பின் தொடரும்.” (1 தீமோத்தேயு 5:24)

(8) மேலே சொல்லப்பட்டதன்படி, தற்கொலை செய்து கொண்ட எவரும் கிறிஸ்துவின் மகிமையடைந்த சபையின் ஒரு அங்கமாக இருக்கக்கூடும் என்று நம்பிக்கைக் கொள்ள கூடாது. ஆனால் பெரும்பாலும் உலகத்தாரில் அங்கமாக இருந்து மற்ற உலகத்தாரோடு நித்திய ஜீவனா அல்லது நித்திய மரணமா என்கிற சோதனையில்

மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் சாதகமான சூழ்நிலைகளின் கீழ் இருப்பார்கள். உலகத்தாரில் தற்கொலை செய்து கொண்ட சிலரைக் காட்டிலும் அதிக அளவில் வெளிப்படையான பரிசுத்தவான்களில் சிலர் தங்களது சொந்த காரணத்தினால் ஜீவனை இழக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்து இந்த காரியத்தில் நாம் பிடிவாதமாக இருக்கலாகாது.
